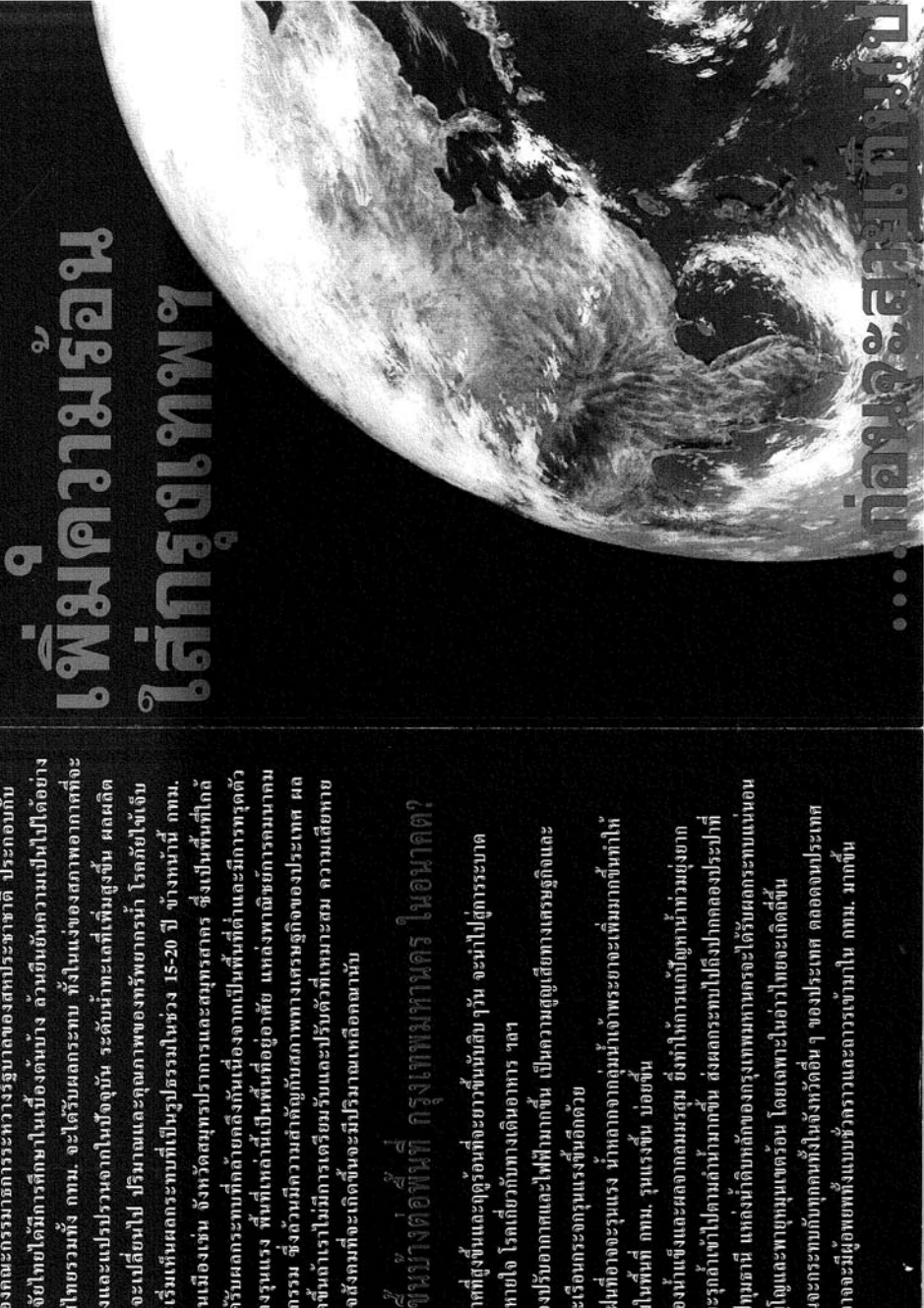

ตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์ของโครงการหยุดเพิ่มความร้อนในกรุงเทพฯ

โครงการหยุดเพิ่มความร้อนในกรุงเทพฯ

หยุด! เพิ่มความร้อน ในกรุงเทพฯ

...ก่อนจะสายเกินไป

โลกร้อน...มหันตภัยที่กำลังคุกคามเข้าสู่..กรุงเทพฯ

การประเมินสาเหตุและผลกระทบของภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลของสหประชาชาติ ประกอบด้วยข้อมูลที่นักวิจัยไทยได้มีการศึกษาในเรื่องต้นน้ำ ถิ่นต้นน้ำและความเป็นไปได้ของพื้นที่ประเทศไทยรวมทั้ง กทม. จะได้รับผลกระทบ ทั้งในแง่ของสภาพอากาศที่จะเปลี่ยนแปลงและแปรปรวนจากในข้อจุดขึ้น ระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น ผลผลิตการเกษตรที่จะเปลี่ยนไป ปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรน้ำ โรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งคาดว่าจะเริ่มเห็นผลกระทบที่เป็นรูปธรรมในช่วง 15-20 ปี ข้างหน้านี้ กทม. และพื้นที่ชานเมืองเช่น จังหวัดสมุทรปราการและสมุทรสาคร ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้ทะเล จะได้รับผลกระทบที่คล้ายคลึงกันเนื่องจากเป็นที่ต่ำและมีการรุกล้ำตัวอย่างชัดเจนของชุมชนในพื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่อยู่อาศัย แหล่งพาณิชยกรรมคมนาคมและอุตสาหกรรม ซึ่งล้วนมีความสัมพันธ์กับสภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ผลกระทบที่เกิดขึ้นถ้าเราไม่มีการเตรียมรับและปรับตัวที่เหมาะสม ความเสียหายทางเศรษฐกิจสังคมที่จะเกิดขึ้นจะมีปริมาณเหลือคณานับ

อะไรจะเกิดขึ้นบ้างต่อพื้นที่ กรุงเทพฯมหานคร ในอนาคต?

- อุณหภูมิอากาศที่สูงและฤดูร้อนที่ยาวขึ้นนับสิบ ๆ วัน จะนำไปสู่การระบาดของทางเดินหายใจ โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร ฯลฯ
- มีการใช้เครื่องปรับอากาศและไฟฟ้ในมากขึ้น เป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจและยังทำให้ภาวะเรือนกระจกรุนแรงขึ้นอีกด้วย
- ลมมรสุมฤดูร้อนที่อาจจะรุนแรง นำผลจากกลุ่มเจ้าพระยาจะเพิ่มมากขึ้นทำให้ภาวะน้ำท่วมในพื้นที่ กทม. รุนแรงขึ้น บ่อยขึ้น
- การละลายของน้ำแข็งและผลจากลมมรสุม ซึ่งทำให้การแก้ปัญหาท่วมขังอย่างยั่งยืน นั้นเริ่มจะรุกเข้าไปตามลำน้ำมากขึ้น ส่งผลกระทบไปถึงปากคลองประปาที่ตำบล ฉลิมบุรี แหล่งน้ำดิบหลักของกรุงเทพมหานครจะได้รับผลกระทบแน่นอน
- ภาวะเอตนิเฟียและพายุหมุนเขตร้อน โดยเฉพาะในอ่าวไทยจะเกิดขึ้น
- ภาวะโรคภัยจะกระทบกับทุกคนทั้งในจังหวัดอื่น ๆ ของประเทศ ตลอดจนประเทศเพื่อนบ้าน อาจจะมีผู้อพยพซึ่งแบกข้าวกล้าและถั่วเข้ามาใน กทม. มากขึ้น

10 ปฏิบัติการ ช่วยกรุงเทพฯ ภัยตัวคุณเอง

1. ลดการใช้ไฟฟ้า

กรุงเทพมหานคร มี 2 ล้านครัวเรือน ถ้าทุกบ้านช่วยกันปิดไฟขนาด 100 วัตต์ 10 ดวง นาน 15 นาที ใน 1 วัน จะลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 50 ตัน และประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 125,000 บาท ใน 1 เดือน จะลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 150 ตัน และประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 3.75 ล้านบาท ใน 1 ปี จะลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 1,800 ตัน และประหยัดค่าใช้จ่ายได้ 45 ล้านบาท

2. เปลี่ยนหลอดไส้เป็นหลอดประหยัด

การเปลี่ยนหลอดไส้ 100 วัตต์ เป็นหลอดประหยัดพลังงาน 18 วัตต์ จำนวน 1 ดวง จะลดพลังงานได้ 82 วัตต์ จะลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 295 กก./ปี และประหยัดเงินได้ 738 บาท/ปี

3. ขับรถยนต์หรือปรับอากาศที่ 25 องศาเซลเซียส

การตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 25 องศาเซลเซียส ทุก 8 ชั่วโมง จะลดคาร์บอนลง 1,098 ตัน/ปี และ ประหยัดพลังงานได้ 2.4 หน่วย

4. ถอดปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิดหลังการใช้งาน

ปิดและดึงปลั๊กทีวี คอมพิวเตอร์ เครื่องเสียงต่างๆในบ้านแต่ละหลังออก เมื่อไม่ใช้งานจะช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ได้นับร้อยกิโลกรัม/ปี

5. ปฏิเสธในยี่ห้อขนาดใหญ่

การปลูกต้นไม้ 1 ต้น จะดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 1 ตันตลอดอายุขัยของมัน ดังนั้นให้ปลูกหรือวางต้นไม้ในทุกๆจุดของบ้านที่เหมาะสม จะเป็นการช่วยดูดซับมลพิษในบ้านได้เป็นอย่างดี

6. แยก สกปรักมาขยะ

ลดการกินถังกินขว้าง เพราะเศษอาหารและของที่ยืดเยื้อที่บูดเน่าเมื่อไปทับถมอยู่ที่กองขยะจะกลายเป็นแหล่งผลิตก๊าซมีเทน ซึ่งเป็นก๊าซที่ก่อให้เกิดภาวะเรือนกระจกที่ร้ายแรง

7. ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก

เพราะการผลิตถุงพลาสติก ต้องใช้พลังงานและก่อให้เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

8. หลีกเลี่ยงการใช้รถยนต์

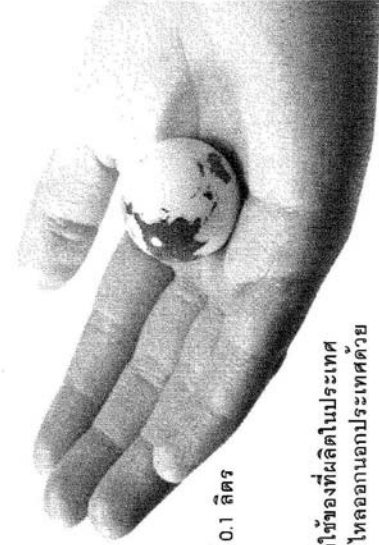
การขับรถยนต์เป็นระยะทาง 1 กม. จะปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 0.18 กก. ถ้ารถในกทม. ทั้งหมด 5.5 ล้านคัน ร่วมมือปฏิบัติตาม จะลดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 1,000 ตัน/วัน

9. กับเครื่องดื่มหรืออาหารร้อน หรือ เก็บหม้อต้ม (ไม่ใช้กับเครื่อง)

การดับเครื่องยัดทุก 5 นาที จะลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลง 0.13 กก. ประหยัดน้ำมันได้ 0.1 ลิตร และ ควรขับรถในความเร็วไม่เกิน 90 กม./ชม. จะลดปริมาณการใช้น้ำมันลงได้ 20 %

10. บริโภคของที่ผลิตในประเทศ

การซื้อสินค้าจากต่างประเทศต้องสิ้นเปลืองพลังงานในการขนส่ง บรรจุกัมพูชาและจัดจำหน่าย แต่ถ้าใช้ของที่ผลิตในประเทศ จะทำให้สามารถลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่จะเกิดขึ้นแล้ว ยิ่งราคาถูก และทำให้เงินไม่รั่วไหลออกนอกประเทศด้วย

กิจกรรมรณรงค์ “ไม่ขับช่วยดับเครื่อง”

หยุด!

เพิ่มความร้อน ไล่กรุงเทพฯ

กรุงเทพมหานคร ขอเชิญร่วมกัน หยุด ! เพิ่มความร้อน ไล่กรุงเทพฯ ด้วยการดับเครื่องยนต์ทุกครั้งที่ได้เติมน้ำมัน และ ทุกครั้งที่จอดรถรอเป็นเวลานาน เพราะการดับเครื่องยนต์ทุกครั้ง จะลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่ก่อให้เกิดวิกฤตโลกร้อน

เริ่ม 9 ก.ค. ทั่วกรุงเทพฯ

ไม่ขับช่วยดับเครื่อง

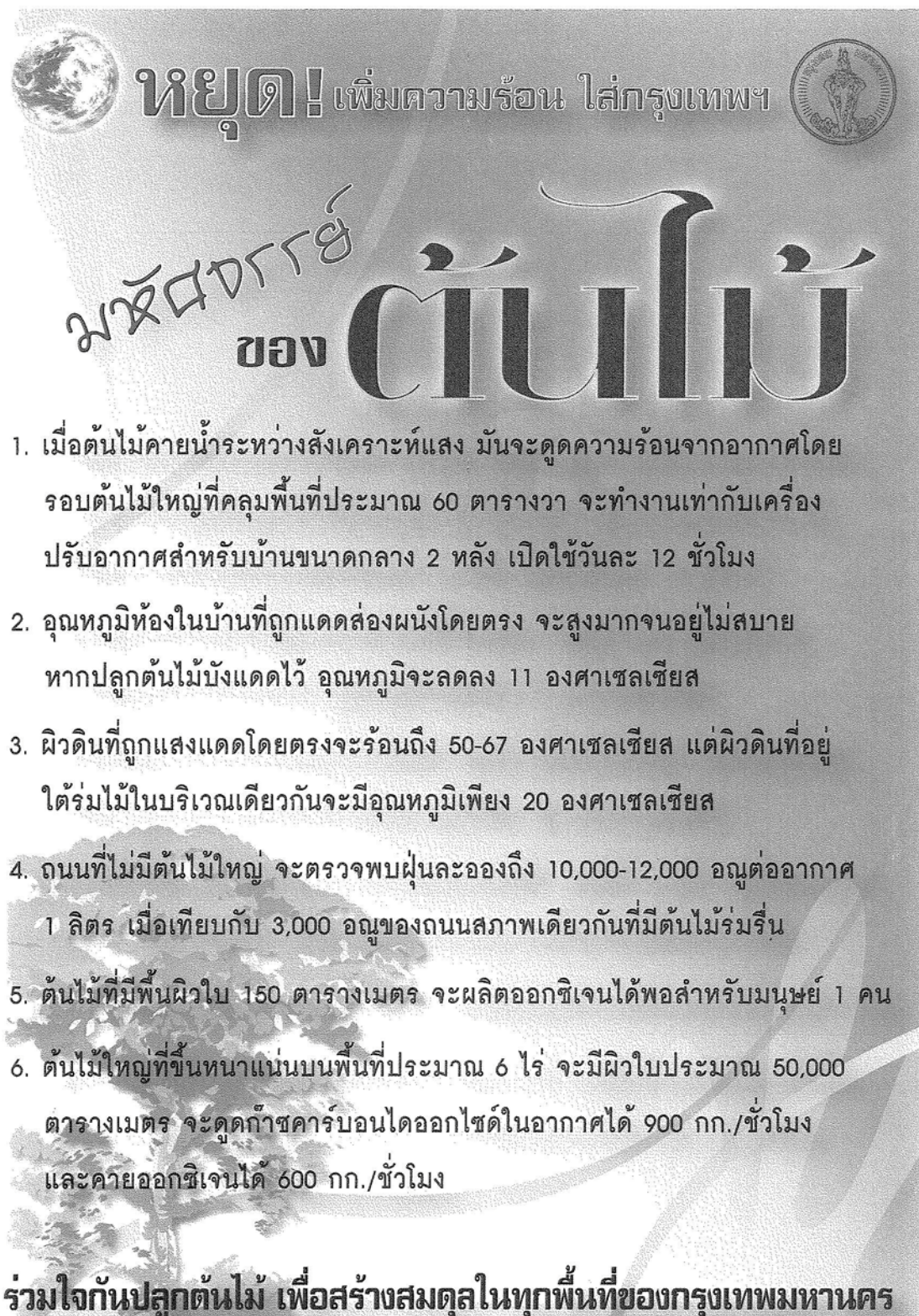
ดับเครื่องยนต์ แค่ 5 นาที ลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 0.13 กิโลกรัม

เป้าหมายสำคัญที่ชาวกรุงเทพมหานครร่วมกันลดภาวะโลกร้อน

รถยนต์เบนซิน ที่จดทะเบียนในกทม. ปี2549 รวม 1.9 ล้านคัน		รถยนต์ดีเซล ที่จดทะเบียนในกทม. ปี2549 รวม 1.3 ล้านคัน	
ร่วมกันหยุดใช้รถเดือนละ	2 วัน/คัน	ร่วมกันหยุดใช้รถเดือนละ	2-3 วัน/คัน
หรือปีละ	24 วัน/คัน	หรือปีละ	30 วัน/คัน
จะลดการใช้น้ำมันได้ปีละ	1,293 ล้านลิตร	จะลดการใช้น้ำมันได้ปีละ	1,128 ล้านลิตร
จะสามารถประหยัดเงินได้ปีละ	37,497 ล้านบาท	จะสามารถประหยัดเงินได้ปีละ	29,328 ล้านบาท
จะลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	3 ล้านตัน/ปี	จะลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	3 ล้านตัน/ปี

กิจกรรมรณรงค์ “ปลูกต้นไม้สร้างสมดุล”

หยุด! เพิ่มความร้อน ไล่กรุงเทพฯ

มหัศจรรย์
ของ **ต้นไม้**

1. เมื่อดต้นไม้คายน้ำระหว่างสังเคราะห์แสง มันจะดูดความร้อนจากอากาศโดยรอบต้นไม้ใหญ่ที่คลุมพื้นที่ประมาณ 60 ตารางวา จะทำงานเท่ากับเครื่องปรับอากาศสำหรับบ้านขนาดกลาง 2 หลัง เปิดใช้วันละ 12 ชั่วโมง
2. อุณหภูมิห้องในบ้านที่ถูกแดดส่องผนังโดยตรง จะสูงมากจนอยู่ไม่สบาย หากปลูกต้นไม้บังแดดไว้ อุณหภูมิจะลดลง 11 องศาเซลเซียส
3. ผิวคนที่ถูกแสงแดดโดยตรงจะร้อนถึง 50-67 องศาเซลเซียส แต่ผิวคนที่อยู่ใต้ร่มไม้ในบริเวณเดียวกันจะมีอุณหภูมิเพียง 20 องศาเซลเซียส
4. ถนนที่ไม่มีต้นไม้ใหญ่ จะตรวจพบฝุ่นละอองถึง 10,000-12,000 อนุภาคต่ออากาศ 1 ลิตร เมื่อเทียบกับ 3,000 อนุภาคของถนนสภาพเดียวกันที่มีต้นไม้ร่มรื่น
5. ต้นไม้ที่มีพื้นผิวใบ 150 ตารางเมตร จะผลิตออกซิเจนได้พอสำหรับมนุษย์ 1 คน
6. ต้นไม้ใหญ่ที่ขึ้นหนาแน่นบนพื้นที่ประมาณ 6 ไร่ จะมีผิวใบประมาณ 50,000 ตารางเมตร จะดูดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศได้ 900 กก./ชั่วโมง และคายออกซิเจนได้ 600 กก./ชั่วโมง

ร่วมใจกันปลูกต้นไม้ เพื่อสร้างสมดุลในทุกพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร

กิจกรรมรณรงค์ “ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก”

หยุด! เพิ่มความร้อน ใ้กรุงเทพฯ

ทำไมต้อง **จ้ช**

ถุงผ้า

แทนถุงพลาสติก

ถุงพลาสติก ผลิตจากเม็ดพลาสติกในอุตสาหกรรมปิโตรเคมี สามารถผลิตได้อย่างรวดเร็ว ในปริมาณมาก และด้วยต้นทุนที่ต่ำ เมื่อนำมาใช้จะมีอายุการใช้งานสั้น ถุงที่ผ่านการใช้งานและถูกนำไปทิ้ง จะเป็นการในการเก็บและจัดการยากอย่างมาก เนื่องจากคุณลักษณะที่เบาบาง ประปนกับมูลฝอยประเภทอื่นๆ จะทำให้การย่อยสลายมูลฝอย เป็นไปได้ยากมากขึ้น ถุงพลาสติกที่ปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาที่สำคัญดังนี้

- o การเสื่อมโทรมของดิน และการเสื่อมคุณภาพของน้ำ
- o เป็นต้นเหตุสำคัญของการเกิดชีวภาพที่เป็นก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญ
- o ให้สารประกอบไฮโดรคาร์บอนที่เป็นสารก่อมะเร็งเมื่อถูกเผา
- o ทำให้เกิดการอุดตันในทางระบายน้ำ และทำให้เกิดน้ำท่วม เป็นอันตรายต่อระบบนิเวศน์
- o ทำให้การเพาะพันธุ์และแพร่กระจายของพาหะนำโรคและการแพร่ระบาดของโรคร้ายหลายชนิด
- o เป็นต้นเหตุของการเกิดอุบัติเหตุของการเดินทางทั้งทางบกและทางน้ำ และทางอากาศ

ในแต่ละสัปดาห์ คนไทยนำถุงพลาสติกกลับบ้านมากกว่า 100 ล้านถุง หรือมากกว่า 5,000 ล้านถุงในแต่ละปี

ข้อดีของการใช้ถุงผ้า

- ซักทำความสะอาดได้ง่าย
- ใช้งานซ้ำได้บ่อย ใช้ได้ทุกโอกาส ตกแต่งได้ตามสไตล์ที่ชอบ
- ย่อยสลายได้ ไม่ตกค้างจนเป็นปัญหาในสิ่งแวดล้อม
- ทนทานและใช้ซ้ำได้มากกว่าถุงพลาสติก
- ช่วยลดปริมาณมูลฝอย ไม่ทำให้เกิดก๊าซเรือนกระจก และปัญหาโลกร้อน
- บ่งบอกภาวะรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของผู้ใช้
- ถุงผ้าดิบจะช่วยลดการเกิดและการปนเปื้อนของสารประกอบไดออกซินที่เป็นสารก่อมะเร็งที่มีอันตรายต่อชีวิต
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ถุงผ้า
เป็นทางเลือกหนึ่ง เพื่อลดและป้องกันปัญหาหลากหลายที่เกิดจากถุงพลาสติก ทั้งยังเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ ใช้กันได้ง่าย

ถ้าคนกรุงเทพมหานครใช้ถุงผ้าสัปดาห์ละ 1 วัน จะช่วยลดการใช้ถุงพลาสติกได้มากกว่า 100 ล้านถุงต่อปี

กิจกรรมรณรงค์ “ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก” (ต่อ)

ร่วมใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก

งบประมาณในการจัดการขยะถุงพลาสติก

ปัจจุบันกรุงเทพมหานคร มีขยะที่เก็บขนได้	=	8,500	ตัน/วัน
มีองค์ประกอบมูลฝอยประเภทถุงพลาสติก 21%	=	1,800	ตัน/วัน
ค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะมูลฝอย คิดเป็นเงิน	=	988	บาท/ตัน
หากลดการใช้ถุงพลาสติก 21% จะสามารถลดค่าใช้จ่าย			
เป็นจำนวนเงิน	=	1.78	ล้านบาท/วัน
หรือ	=	650	ล้านบาท/ปี

การลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ปริมาณขยะของกรุงเทพมหานคร มีปริมาณ	=	8,500	ตัน/วัน
เป็นแหล่งกำเนิดของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	=	11,000	ตัน/วัน
โดยมีองค์ประกอบเป็นถุงพลาสติก	=	1,800	ตัน/วัน

หากลดใช้ถุงพลาสติก

จะสามารถลดการเกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้

1 ล้านตัน/ปี หรือ

2.3% ของก๊าซที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร

กิจกรรมรณรงค์ “ลดขยะลดโลกร้อน”

๑ ต.ค.

ลดขยะ
โลกร้อน

การลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากขยะ

ปริมาณขยะของกรุงเทพมหานคร มีปริมาณ 8,500 ตัน/วัน

เป็นแหล่งกำเนิดของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 11,000 ตัน/วัน

หากลดขยะรีไซเคิลได้ 10% จะลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 1,100 ตัน/วัน หรือ 400,000 ตัน/ปี คิดเป็นประมาณ 1% ของก๊าซที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดในกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร ร่วมกับ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยการสนับสนุนของ ยูนิลีเวอร์, บางกอกกล๊าส อินดัสตรี , เต็ดตรา แพ้ค และ ห้างสรรพสินค้าชั้นนำ ผลิตถังขยะ และจัดตั้งวางถังรองรับขยะ 5 ประเภท ได้แก่ แก้ว, โลหะ, กระดาษ, พลาสติก และกล่องนมหรือกล่องเครื่องดื่ม ตามห้างสรรพสินค้าทั่วกรุงเทพมหานคร 119 แห่ง อาทิ ห้างสรรพสินค้า โรบินสัน , เซ็นทรัล , เซ็นทรัลเวิลด์ , เดอะ มอลล์ , สยามพารากอน , เอ็มโพเรียม , บีคีย์ จัสโก้ , ฟู๊ดแลนด์ , เซเว่น อีเลฟเว่น และ 108 ซุป

โดยมีบริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด เป็นผู้ดำเนินการรับซื้อขยะ และนำรายได้จากการจำหน่ายในครั้งแรกมอบให้กับ มูลนิธิชัยพัฒนา

ขยะอันตราย
ภัยใกล้ตัวที่คาดไม่ถึง

ขยะอันตรายเก็บทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน

นอกจากนี้ ในปริมาณขยะ 8,500 ตัน ยังมีขยะอันตรายอยู่มากถึง 25 ตัน ซึ่งจำเป็นต้องมีการแยกเก็บอย่างถูกวิธี เพราะขยะอันตรายที่ตกค้าง จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนเกิดการระคายเคืองผิวหนัง ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย ความจำเสื่อม ชักกระตุก หมดสติ ถ้าได้รับสารในปริมาณสูง อาจทำให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตในเวลาอันสั้น และยังก่อให้เกิดมลพิษต่อแหล่งน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และพื้นดินของกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร จึงได้มีมาตรการให้มีการออกเก็บขยะอันตรายใน 4 ประเภท ได้แก่ ขยะหลอดไฟ , ขยะแบตเตอรี่ , ขยะกระป๋อง และขยะอันตรายอื่นๆ ในทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน

1 หลังคาเรือนลดปริมาณขยะ 1 กิโลกรัม ลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 1.3 กิโลกรัม

หยุด! เพิ่มความร้อน ใส่กรุงเทพฯ